

ΕΛΕΝΗ ΚΕΚΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ

Αναστασία
η Ρωμιά Σουλτάνα

1η έκδοση
20.000

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ, Η ΡΩΜΙΑ ΣΟΥΛΤΑΝΑ

Σειρά: Ιστορικό Μυθιστόρημα
Τίτλος: Αναστασία, η Ρωμιά Σουλτάνα
Συγγραφέας: Ελένη Κεκροπούλου
Σελιδοποίηση: Αλίκη Τριανταφυλλίδου
Εκπόνηση εξωφύλλου: Φαίδων Σμυρναίος – ΑΡΧΕΤΥΠΟ
Θεώρηση Δοκιμίων: Εύη Ζωγράφου

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, ή η απόδοση κατά παράφραση ή διασκευή του περιεχομένου του βιβλίου με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

Copyright © 2017 Ελένη Κεκροπούλου & ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΩΚΕΑΝΟΣ
Σόλωνος 136, 106 77, Αθήνα
Τηλ.: 210 3829339, 210 3803925, Φαξ: 210 3829659
e-mail: info@oceanosbooks.gr
www.oceanosbooks.gr
ISBN 978-618-5284-42-8

ΕΛΕΝΗ ΚΕΚΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ,
Η ΡΩΜΙΑ ΣΟΥΛΤΑΝΑ

*Κάθε βιβλίο είναι ένα απειροελάχιστο
κομμάτι του μεγάλου παζλ της
Γνώσης, αναγκαίο στον δρόμο
προς την Αυτογνωσία.*

— Ε. Κ.

Αφιερώνεται σε όλους τους θερμούς και συγκινητικούς αναγνώστες μου, στους οποίους οφείλω την καθιέρωσή μου, γυναίκες και άνδρες που με τονώνουν και με σπρώχνουν να πάω ένα βήμα πιο πέρα. Χωρίς την επιβεβαίωσή τους η πορεία προς τα εμπρός τελματώνει. Μόνος του δεν μπορεί να διαπρέψει κανείς.

Αφιερώνεται επίσης στην μνήμη του μεγάλου Κωνσταντίνου Σάθα, δεινού ιστοριοδίφη που ξεκίνησε να σπουδάζει ιατρική και την εγκατέλειψε εξαιτίας ενός χειρογράφου που το ανακάλυψε τυχαία σε ένα παλιό ερημοκκλήσι, για να γίνει εμπειρικός ιστορικός, και με το γενναιόφρον και ασύγκριτο έργο του μας δίδαξε και μας διδάσκει *Πώς δεῖ ιστορίαν συγγράφειν*.

Και σε όλους εκείνους τους ιστοριόπληκτους και ιστοριοπεριέργους που με υπομονή, σχολαστικότητα και πάνω απ' όλα Ανοιχτό Μυαλό και χωρίς ιδεοληπτικές παρωπίδες ψάχνουν τα ίχνη και τα κιτάπια των παλαιών.

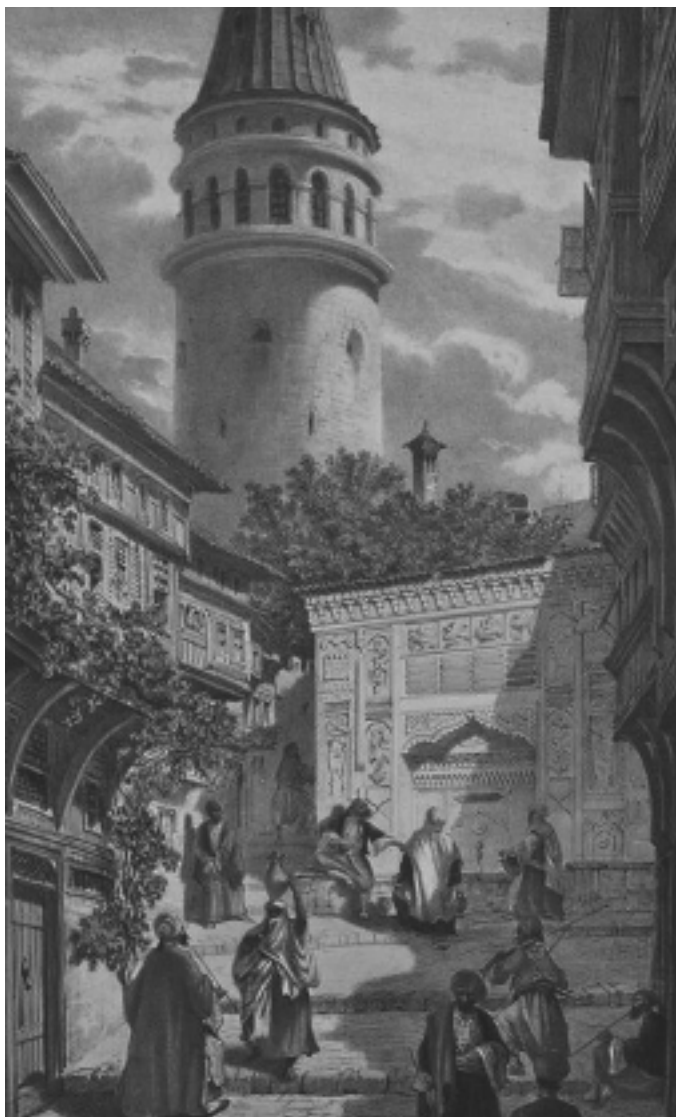
Αναστασία, η Ρωμιά Σουλτάνα

Εκεί που κάποτε ήταν η ακρόπολη του Βυζαντίου, γεμάτη ναούς αφιερωμένους στη Δήμητρα, στην Αφροδίτη, στον Δία, στον Ποσειδώνα και στον Απόλλωνα, εκεί στέκει τώρα το Σαράι του Σουλτάνου, πάνω σε μάρμαρα αρχαία ενός πολιτισμού ανώτερου, τώρα οριστικά καταποντισμένου από την οργή του υποδεέστερου. Και λίγο παρακάτω διάσπαρτα εδώ κι εκεί, μερικά απομεινάρια από Κυκλώπεια τείχη...

— Ογκιέρ Γκισλέν ντε Μπουσμπέχ*

* Αυτοκρατορικός πρέσβυς στην Κωνσταντινούπολη από το 1554 έως το 1562, στην υπηρεσία του βασιλιά Φερδινάνδου των Αψβούργων, Βασιλέως των Ρωμαίων, της Βοημίας της Ουγγαρίας, και τέλος, Αγίου των Ρωμαίων Αυτοκράτορος...

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΜΕΧΜΕΤ Γ΄

Το έτος 1598, άρχισε να διαγράφει την τροχιά του ημέρα Πέμπτη κατά το Γρηγοριανό Ημερολόγιο, την έναρξή του σημάδεψε ο θάνατος του τσάρου Φιοντόρ του Πρώτου και η άνοδος στον θρόνο της Ρωσίας του Τάταρου Μπορίς Γκοντούνοφ...

Εκείνο το έτος, λοιπόν, ήταν σημαδιακό για τον τριανταπεντάχρονο Έντουαρτ Μπάρτον, που είχε προ μερικών ετών διαδεχθεί τον Γουίλιαμ Χάρμπορν στη θέση του πρεσβευτή της βασιλίσσας Ελισάβετ στην Κωνσταντινούπολη και εκπροσώπου της Αγγλικής Εταιρείας της Ανατολής, ή αγγλιστί Levant Company. Η θέση αυτή ήταν μια από τις ισχυρότερες, αν όχι η ισχυρότερη, στην υπηρεσία εξωτερικών υποθέσεων της Αγγλίας.

Ο Μπάρτον είχε εργαστεί ήδη δέκα χρόνια ως γραμματέας του Χάρμπορν, ενός δαιμόνιου τύπου που ήταν η αιχμή του δόρατος των μεγαλεπίβολων σχεδίων δύο Εγγλέζων εμπόρων, του Σερ Έντουαρντ Όσμπορν και του Ρίτσαρντ Στέιπερ. Αυτοί οι δύο ήθελαν να εξασφαλίσουν το μονοπώλιο του εμπορίου στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας προς όφελος της Αγγλίας. Εξαγωγικό και εισαγωγικό: Κορινθιακή σταφίδα και λάδι, και σταφύλια, μπαχαρικά, βαμβάκι, μετάξι, χαλιά, παπλώματα, ινδικές βαφές, άσπρο σαπούνι, αλλά και κέρσεϊ, ένα είδος εγγλέζικου υφαντού από συνυφασμένες λωρίδες μαλλιού, τόπια από μπλε και λευκό ύφασμα για την κατασκευή ενδυμάτων, και μαύρα κόνι σκινς –πάει να πει δέρματα λαγών επεξεργασμένα και βαμμένα– και γχρο-

γκρέιν, ένα είδος υφάσματος καμωμένο από μετάξι και μοχέρ, και σαμπλέτ, χονδρό ύφασμα από μαλλί καμήλας, που είχαν πολύ μεγάλη ζήτηση στην Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Αυτό, ως τη στιγμή που η Ελισάβετ προσέδωσε πολιτική υπόσταση στη δραστηριότητα αυτή, αφού με τις ευγένειες και την αποστολή ειδικών δώρων προς τον σουλτάνο Μεχμέτ τον Τρίτο, ήλπιζε ασμένως στην υποστήριξή του στον πόλεμο που είχε ήδη ανοίξει με την Ισπανία. Η Ισπανική Αρμάδα ετοιμαζόταν να σαλπάρει από το στόμιο του Τάγου για τα Στενά της Μάγχης με εκατόν τριάντα πλοία και τριάντα χιλιάδες άνδρες...

Από την ημέρα, λοιπόν, που ιδρύθηκε στην Κωνσταντινούπολη εγγλέζικη πρεσβεία, ο πρώτος πρέσβυς της, ο Χάρμπορν, επιδόθηκε στην αλάνθαστη τακτική της δωροδοχίας στους διάφορους πασάδες αρχικά, και των ακριβών και σπάνιων δώρων ή εξυπηρητήσεων στον εκάστοτε σουλτάνο, απαραίτητη προϋπόθεση για να κερδηθεί και να διατηρηθεί η φιλία της Ύψηλης Πύλης απέναντι στον Αγγλικό Θρόνο. Κατόρθωσε με τούτα και με τ' άλλα να εξασφαλίσει μειωμένους δασμούς για τους Άγγλους εμπόρους κάθε φορά που άνοιγε γι' αυτούς η εμπορική πύλη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Έτσι, όταν ανέλαβε ο Μπάρτον τη διεύθυνση της Αγγλικής Εταιρείας της Ανατολής, ο στόχος του ήταν ένας και μοναδικός: να έχει από κοντά τον σουλτάνο, για να διατηρεί τους ευνοϊκότερους όρους για τους Εγγλέζους εμπόρους στις διομολογήσεις, τα αχντναμέ, και σταδιακά να μπορέσει να κερδίσει το μονοπώλιο του εμπορίου στα εδάφη της αχανούς Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, παρακάμπτοντας Βενετούς, Γενοβέζους Φλωρεντίνους και Γάλλους...

Ο Μπάρτον ήξερε πολύ καλά τον δρόμο για να κρατάει τον σουλτάνο με το μέρος της Αγγλίας. Ακριβά και εντυπωσιακά δώρα φερμένα από τη «μαγική Δύση», και παντός είδους

εξυπηρετήσεις, κυρίως πώληση όπλων*. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να υπερσκελίσει τους Γάλλους Καθολικούς που γίνονταν όλο και πιο επιθετικοί, διεισδύοντας στις αγορές της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας; Ακόμη και η φύλαξη του Παναγίου Τάφου είχε ανατεθεί από την Πύλη σ' αυτούς, όταν ο Ερρίκος ο Δεύτερος του οίκου των Βαλουά, συνωμολόγησε συνθήκη ειρήνης με τον Σουλεϊμάν Κανουνί, εξασφαλίζοντας έτσι την σύμπραξη του τουρκικού στόλου εναντίον του οίκου της Αυστρίας και εναντίον των Προτεσταντών**.

Εκείνος βέβαια τα πήγαινε θαυμάσια με τους πασάδες και τους βεζίρηδες του σαραγιού. Είχε αναπτύξει στενή φιλία με τον Σαάντ αλ-Ντιν-Κογιά Εφέντη, μυστικοσύμβουλο του Σουλτάνου Μουράτ, και λίαν "ιδιαίτερες" σχέσεις με τον πασά Νιζαργί. Μέσω αυτών των δύο ανδρών, είχε γνωρίσει προσωπικά τον προηγούμενο Σουλτάνο Μουράτ τον Τρίτο, κι όταν αυτός πέθανε από λιθίαση στα σαρανταεννιά του, και τον διαδέχθηκε ο μεγαλύτερος γιός του, ο Μεχμέτ ο Τρίτος, κατάφερε αμέσως να κερδίσει και τη δική του εύνοια. Το κύρος και η επιρροή του στην Πύλη μεγάλωσε όταν με δική του μεσολάβηση αγγλικά εμπορικά πλοία της Levant Company μετέφεραν πολεμοφόδια και όπλα αγγλικής κατασκευής, τροφοδοτούσαν και ανατροφοδοτούσαν συστηματικά την οθωμανική πολεμική μηχανή με το αναγκαίο πολεμικό υλικό στον μεγάλο πόλεμο που είχε ξεκινήσει ο σουλτάνος εναντίον της Ουγγαρίας...

* Η Δύση έδινε οπλική δύναμη στην Ανατολή, από την εποχή ακόμη του Μεχμέτ Φατίχ, που χωρίς τον «βασιλίσκο», το περίφημο κανόνι του Ούγγρου οπλοποιού Ουρβανού, ίσως ο αμηνάς να μην είχε καταφέρει να πορθήσει την Πόλη.

** Ο Ερρίκος Β', σύζυγος της Αικατερίνης των Μεδίκων, ήταν φανατικός Καθολικός, έκαιγε τους Προτεστάντες ζωντανούς και έκοβε τις γλώσσες τους ώστε να υφίστανται σκληρή τιμωρία "επειδή διέδιδαν τις προτεσταντικές πεποιθήσεις τους".

Ο Μπάρτον, μάλιστα, ήταν παρών στην πολιορκία της Εγκέρ*, στο πλευρό του σουλτάνου, και του Μεγάλου Βεζίρη Νταμάτ Ιμπραήμ Πασά, για να πιστοποιήσει ιδίους όμμασιν την αποτελεσματικότητα των όπλων εγγλέζικης κατασκευής που έδιναν δουλειά στα πολυπληθή μέλη της Blacksmith's Company.

Και δεν ήταν μόνο τα όπλα που πουλούσε στον σουλτάνο. Του παρείχε πάσης φύσεως υπηρεσίες, μέχρι που τροφοδοτούσε το χαρέμι του με τα ωραιότερα κορίτσια, και τα πιο ιδιαίτερα αγόρια, –στα οποία, άλλωστε, είχε κι ο ίδιος προτίμηση– την εύρεση των οποίων είχε αναθέσει στους πράκτορές του που ήταν διασκορπισμένοι στους πολλούς εμπορικούς σταθμούς, τα factories. Κι αυτά τα factories είχαν ξεφυτρώσει σαν τα μανιτάρια σε όλη την έκταση της Αυτοκρατορίας...

Τα ευρωπαϊκά κράτη που είχαν εμπορικές σχέσεις με την Υψηλή Πύλη, έβλεπαν με ζήλια και φθόνο την ενδυνάμωση των σχέσεων της Αγγλίας με την Πύλη σε σημείο τέτοιο μάλιστα, που ο Γάλλος πρέσβυς κατηγόρησε έναν από τους πράκτορες του Μπάρτον, τον Πάολο Μαριάνι, ότι έκανε κατασκοπεία για λογαριασμό της Ισπανίας. Ο Μπάρτον βρήκε τότε τον διάολό του, και χρειάστηκε πολλή δουλειά για να μπορέσει να πείσει τη βασίλισσά του ότι ο Μαριάνι –που τελικά εκτελέστηκε μαζί με μερικούς άλλους– δεν ήταν πράκτορας των Ισπανών, αλλά διπλός πράκτορας...

Μετά από το επεισόδιο αυτό, σε συμφωνία με τη βασίλισσα, γέμισαν ακριβά δώρα τον ηδονιστή σουλτάνο.

Απ' όλα τα δώρα που του έστειλαν από την Αγγλία, το πιο εντυπωσιακό ήταν ένα γιγάντιο Εκκλησιαστικό Όργανο.** Ήταν το προσωπικό δώρο της Ελισάβετ προς τον Μεγάλο

* Εγκέρ είναι τουρκιστί η Ουγγαρία.

** Το εκκλησιαστικό Όργανο έχει τις ρίζες του στην αρχαία ύδραυλη.

Τούρκο, ως σύμβολο της αποκατάστασης των σχέσεών τους, καθώς και μια πολυτελέστατη χρυσοποίκιλτη άμαξα για την Σαφιγιέ βαλιδέ σουλτάν, την πανίσχυρη βασιλομήτορα...

Την κατασκευή του Οργάνου είχε αναλάβει ο μέγας κατασκευαστής μουσικών οργάνων και μέλος της Εταιρείας των Σιδηρουργών του βασιλείου, ο Τόμας Ντάλαμ από το Γουόριγκτον. Ολοκληρώθηκε στις 14 Νοεμβρίου 1598 οπότε και έγινε η επίδειξή του στην ίδια τη βασίλισσα Ελισάβετ στο Παλάτι του Γουάιτχολ. Η βασίλισσα εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ από την εμφάνιση και από τον ήχο του, ώστε δήλωσε γελώντας: «Χωρίς άλλο θα γίνει πολύς λόγος γι' αυτό το θαυμαστό Όργανο και θα δημιουργήσει σάλο μεταξύ των εθνών και ειδικά των Γερμανών!»*

Ο Ντάλαμ πήρε τη βασιλική εντολή να συνοδεύσει ο ίδιος το Όργανο στην Κωνσταντινούπολη όπου και θα το εγκαθίστουσε στο παλάτι του σουλτάνου, αλλά πριν ακόμη προλάβει μαζί με τους τρεις βοηθούς του να επιβιβαστούν στο πλοίο *Hector* της Εταιρείας του Λεβάντε, ο Μπάρτον, στην πιο κρίσιμη στιγμή της καριέρας του, βιαίως απεδέημσε εις Κύριον, αφήνοντας χήρα τη θέση –και μόνον– του πρεσβευτού, και απαρηγόρητο τον «ιδιαιτέρο» φίλο του, τον Νιζαργκί πασά. Όχι, όμως, για πολύ. Την χρεύσασα θέση κατέλαβε τάχιστα

Μετά τους Έλληνες, το πρωτοπόρο αυτό ακουστικό και τεχνολογικό κατασκεύασμα υιοθετήθηκε ασμένως από τους Ρωμαίους που ενσωμάτωναν και υιοθετούσαν κάθε τι το ελληνικό, και εν συνεχεία, όπως ήταν φυσικό, και από τους Βυζαντινούς. Τον 7ο και 8ο μ.Χ., αιώνα η ύδραυλικς ονομάστηκε πλέον Όργανον και ήκμαζε στα μεγάλα κέντρα του Βυζαντίου, και φυσικά και στην Κωνσταντινούπολη. Το έτος 757 μ.Χ., ο αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος ο Κοπρώνυμος, έστειλε ένα εκκλησιαστικό Όργανο ως δώρο στον αυτοκράτορα των Φράγκων, Πεπίνo τον Βραχύ, πατέρα του Καρλομάγνου. Το 812 μ.Χ., οι Βυζαντινοί χάρισαν και ένα δεύτερο ίδιο Όργανο στον ίδιο τον Καρλομάγνο.

* Τους Γερμανούς τους είχε στο στομάχι η βασίλισσα, κι εκείνο το διάστημα οι Γερμανοί βρίσκονταν σε σύγκρουση με τους Οθωμανούς.

ο ικανότατος Χένρι Λέλο, τρίτος κατά σειράν Εγγλέζος πρέσβυς στην Πόλη. Υποπρόξενος διορίστηκε ο τυχοδιώκτης Τζον Σάντερσον, που θα συνόδευε κι αυτός, μαζί με τον αρχισιδηρουργό και τους βοηθούς του, το περιβόητο Όργανο στην Κωνσταντίνου Πόλη.

Όταν το *Hector*, ύστερα από ένα ταξίδι έξι μηνών, κι αφού είχε κάνει μια μεγάλη στάση στη Ρόδο, έδενε άγκυρα στην παραλία που απλωνόταν κάτω από το Επταπύργιο, ήταν δεκάξι του μηνός Αυγούστου. Ο Μπάρτον δεν υπήρχε πια. Χτυπημένος από τη βουβωνική πανώλη που θέριζε την πόλη, μετά τον Ουγγρικό Πόλεμο, είχε καταφύγει αρχικά σε ένα από τα πριγκιπωνήσια, στην νήσο Χεϊμπελιαντά, στην ελληνική Χάλκη, και από τον Ιανουάριο του 1598, ήδη γινόταν λίπασμα στο κοιμητήριο του μοναστηριού της Αγίας Ειρήνης στην νήσο Πρίγκηπο, τουρκιστί Μπουγιούκαντα... Όμως η παρακαταθήκη που άφησε των εξαιρετικών σχέσεων με τον Σουλτάνο και η πρωτοκαθεδρία των Εγγλέζων μεταξύ των διεθνών πρακτόρων που δρούσαν στην αυτοκρατορία συνεχίστηκε...

Έτσι το πρωινό εκείνο της Παρασκευής 12 Νοεμβρίου 1599, ο σουλτάνος Μεχμέτ, περιστοιχισμένος από τους γιουούς του Μαχμούτ, Αχμέτ, και Μουσταφά, το υπουργικό του συμβούλιο, κάπου διακόσιους άνδρες της προσωπικής του φρουράς, εκατό νάνους ζωσμένους με σπαθιά, μια ντουζίνα γερακάρηδες με τα γεράκια τους, και εκατό μουγγούς υπηρέτες, περιμένε με αδημονία ν' ακούσει τον θαυμαστό ήχο του γιγάντιου Οργάνου.

Πίσω από ένα ξύλινο δικτυωτό παραπέτασμα στην αριστερή πλευρά της αίθουσας, όλες οι γυναίκες του σουλτάνου, η χασεκί και οι καντίν, Χαντάν, Αλιμέ, Φουλανέ και Ναζπερβέρ, πλαισιώνοντας την μεγαλοπρεπή βασιλομήτορα, βαλιδέ Σαφιγιέ σουλτάν, παρακολουθούσαν αθέατες, με μάτια ορθάνοιχτα, το νέο απόκτημα της Αυτοκρατορίας...

Όταν τα δάκτυλα του Ντάλαμ ακούμπησαν τα πλήκτρα του Οργάνου και σε λίγο ο συνεχής στεντόρειος ήχος του έπνιξε και τύφλωσε την αίθουσα, πολύ μικρή για τέτοιου είδους ουρανομήκη ήχο, φτιαγμένο για τους γιγάντιους ανοικτούς χώρους των γοτθικών ναών, προκάλεσε μεμιάς ένα επίφοβο δέος κι έσκιαξε τους ακροατές. Στην κορυφή του Οργάνου υπήρχε ένας θάμνος με μαύρα πουλιά, και μόλις τέλειωσε η πρώτη μουσική φράση, άνοιξαν και τίναξαν τα μεταλλικά φτερά τους, προς μεγάλη σαστιμάρα των παρευρισκομένων. Οι γυναίκες του σουλτάνου έσφιξαν τα χέρια στο στήθος και δάγκωσαν τα χείλη, οι πρίγκιπες, εκτός του Αχμέτ, κοίταζαν με το στόμα ανοιχτό και τις παλάμες στ' αυτιά τους, οι νάνοι είχαν κοκκαλώσει κι οι μουγγοί βαρυστέναζαν, έτσι που λίγο έλειψε να ξαναβρούν τη φωνή τους... Μονάχα η βαλιδέ έμεινε άτρωτη, κι ο σουλτάνος, που μόλις ο οργανοπαίκτης τέλειωσε το μουσικό κομμάτι του, έδωσε εντολή στον Γκαζανφέρ Αγά, τον καπί αγκασί, τον μέγα πυλωρό και λευκό ευνούχο του Σουλτάνου, που η θέση του στην αυτοκρατορία ήταν να κάθεται ακοίμητος φρουρός ανάμεσα στο Εντερούν και στο Μπιρούν, να πει στον οργανοπαίκτη να επαναλάβει την παράστασή του άλλη μια φορά. Ο Ντάλαμ πήρε την εντολή από τον Γκαζανφέρ Αγά κι έσπευσε να ξαναπαίξει το κομμάτι, ενθουσιασμένος που ο σουλτάνος έδειχνε να αρέσκεται στη μουσική του Οργάνου που με τόσο μεράκι και τέχνη απαράμιλλη είχε κατασκευάσει.

Μία ώρα αργότερα ο Μεχμέτ ο Τρίτος διέταξε να σταματήσει η μουσική, προς μεγάλη δυσaréσκεια της μητέρας του. Διότι η βασηλομήτωρ, η βαλιδέ Σαφιγιέ σουλτάν, η πάλαι ποτέ νόθα κόρη του Ενετού διοικητή της Κέρκυρας, Σοφία Βελλίκου Μπάφο* το πραγματικό της όνομα, θυμήθηκε το ρωμαί-

* Την είχαν αρπάξει το 1562, σε ηλικία δώδεκα ετών, μουσουλμάνοι πειρατές και την είχαν πουλήσει στο χαρέμι του σουλτάνου. Η Νουρμπανού,

οκαθολικό της παρελθόν και συγκινήθηκε ως τα κατάβαθα της ψυχής της ακούοντας το Όργανο να παίζει.

Όμως ο σουλτάνος έδωσε εντολή να σταματήσει ο οργανοπαίκτης...

Στη βαλιδέ, στη χασεκί και στις καντίν να φύγουν στα ενδότερα δώματα συνοδευόμενες από τον Γκαζανφέρ Αγά και τον Οσμάν Αγά, τον κισλάρ αγκασί, τον αρχιευνούχο φύλακα των γυναικών του Χαρεμιού, τέταρτο στην ιεραρχία του πρωτοκόλου του παλατιού. Στο υπουργικό του συμβούλιο, στους νάνους, στους μουγγούς, στους γερακάρηδες, ακόμη και στον οργανοπαίκτη, έκανε σήμα να αποσυρθούν.

Στον Ντάλαμ πρόσφερε ως δώρο ένα πουγκί με σαράντα πέντε χρυσά τσεκίνια και τον έδιωξε ύστερα κι αυτόν, για να μείνει μόνος.

Μόνος με το γιγάντιο Όργανο...

Συνεχίζεται...

ΣΕΙΡΑ: ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

«Αναστασιά!»

Το κορίτσι άκουσε τη φωνή της μάνας του από το μαγειρείο κι έτρεξε μέσα. «Πού είσαι, μοιρή, απρόκοφτη;»

Η κοπελίτσα αναστέναζε. «Έρχομαι, μάνα», μουρμούρισε καλόβολα, δεν ξεσυνεριζόταν της μάνας της τις ανστηρές κουβέντες, τις είχε συνηθίσει και δεν την πείραζαν, κι ακούμπησε την πετσέτα πάνω στο βαρύ ξύλινο τραπέζι, όπου η μάνα μάλαζε σβέλλα και επιδέξια τη βαριά μεγάλη μπάλα της ζύμης.

Αναστασία. Έτσι έλεγαν τη μεγαλύτερη από τις τρεις όμορφες κόρες του παπα-Γιάννη, του Ορθόδοξου παπά του νησιού, σε λίγους μήνες γινόταν δεκατεσσάρων ετών, όμορφη σαν ήλιος φωτεινός...

Είχε η εικόνα της γαντζωθεί στην καρδιά του ατρόμητου Θεόφιλου και τη μάτωνε από έρωτα και ήμερο...

Και τώρα κόντρα στο πρωινό αεράκι τη φανταζόταν... Έφερνε τη διάφανη εικόνα της μπροστά στα μάτια του, κι οι άλλοι ναύτες στο κατάστρωμα τον κοίταζαν και κρυφογελοούσαν μεταξύ τους, γιατί ήξεραν για ποιόν λόγο αναστέναζε και ξανααναστέναζε χωρίς τελειομό...

Κάπως έτσι αρχίζει η αληθινή, συναρπαστική και δραματική ιστορία της Αναστασίας, που ένας άνεμος τρελός της μοίρας, θα την αρπάξει απ' το νησί της και θα την ρίξει χανούμισσα στα πόδια του σουλτάνου Αχμέτ του Πρώτου. Θα κυριαρχήσει στο Χαρέμι λιγότερο με την ομορφιά της και περισσότερο με τον χαρακτήρα της. Θα γίνει μεγάλη σουλτάνα, πρώτη καντινφεντή και χασεκί, λατρεμένη και μισητή...

Θα βασιλεύσει στην Ιστανμπούλ σχεδόν σαράντα χρόνια, ευνοώντας τους δυστυχείς, τους κατατρεγμένους και το βασανισμένο Ρωμαίικο. Θα στηρίξει κρυφά τον Πατριάρχη Κύριλλο Λούκαρι, θανάσιμο εχθρό των Ιησουϊτών που αλωνίζουν τον ελλαδικό χώρο και προσηλυτίζουν το ορθόδοξο ποίμνιο στον Καθολικισμό. Θα αγωνιστεί για να σταματήσει τον «αδελφοκτονικό νόμο» και θα υψώσει το ανάστημά της στον απροσπέλαστο τοίχο των Ουλεμάδων. Θα κερδίσει προσεπικές μάχες. Θα υποστεί σαρωτικές ήττες. Θα μείνει στην ιστορία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ως η μεγαλύτερη σουλτάνα όλων των εποχών.

Ήταν αυτή που σταμάτησε το άθλιο παιδομάζωμα...

ΩΚ 226

ΩΚΕΑΝΟΣ

Εδώνος 136, 106 77 Αθήνα
Τηλ.: 210 3829339 - 210 3803925
www.oceanosbooks.gr

ISBN: 978-618-5284-42-8

9 786185 284428